

Potmě jsme všichni stejní

Lucie Bílá

Zapal svíčku, den už je v pánu
Věrný vlastním zásadám
Noční průvan křídly už mávnul
Co když svíčku sfoukne nám?
Rozsviť lampu, já tě chci vnímat
Všemi smysly najednou
Což nelze, když soumrak
Svět zahalí tmou

Sluch a chuť mi slouží i ve tmě
Stejně tak i hmat a čich
A když ti říkám, pojď a tmou veď mě
Chceš mě dál mít na očích
Ve tmě tmoucí tápu a bloudím
Pozbývám své jistoty
Tmou, i když krásnou
Chci jít, mám-li jasno
Že jsi to ty

Potmě jsme všichni stejní
V době, kdy má svět spát
Ten, kdo má laťku nejniž
I ten, kdo řídí stát
Potmě jsme všichni stejní
Sluha i císař pán
A v té chvíli
Kdy s tmou splýváme
Je těžké zůstat sám

Škrtni sirkou, já tě chci vnímat
Všemi smysly chvílku dýl
Tma nemá soucit s očima tvýma
Může smáznout sex-appeal
Tma jen jednu barvu má
Jež další překrývá
V té krušné chvíli
Tma nás lehce zmýlí

Potmě jsme všichni stejní
V době, kdy má svět spát
Ten, kdo má laťku nejniž
I ten, kdo řídí stát
Potmě jsme všichni stejní
Sluha i císař pán
A v té chvíli
Kdy s tmou splýváme
Je těžké zůstat sám

Potmě jsem všichni stejní
Sluha i císař pán
A v té chvíli
Kdy s tmou splýváme
Je těžké zůstat sám
Potmě jsme všichni stejní...